

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.6. Vera belli finiendi remedia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

10 *Cap. I. Qua opera sint, tempore belli,*

*Pfal. 30.
13.*

puniti, quia toti humanis viribus confisi, non senserunt, unde percuterentur, aut quò esset confugiendum. *Dimisi eos, ait, secundùm desideria cordis eorum; ibunt in adinventionibus suis.* Quàm cæci sumus, in rebus maximis mortales? In cibo, in potu, in vestibus, in medicinis optima quæque optamus, quærimus, procuramus: in rebus summi momenti tantùm de auxilijs humanis, non diuinis cogitamus; improbiores Iunone illa quæ dixit:

*Virgil. 1.
Æneid.*

Flectere si nequeo superos, Acheronta monebo:

nos enim priùs omnia tentamus, quàm ad Deum eurramus: & multorum consilium est:

Flectere si nequeas Acheronta, vel astra mouebis.

*Pfal. 30:
4.*

Atque vtinam, postquam impiè priùs à iuratiſſimo humani generis hoste frustra auxilium flagitarunt; saltem tunc saperent, & à Deo saluatore suo opem postularent: Ille enim est *refugium nostrum, ille spes nostra, ille nostra fortitudo.*

*VI.
VERA BELLI
DE FINI-
RNDI RE-
MEDIA.*

In quem vt spem nostram figamus, vobis exemplum hoc recensere; immo & ipse Deus monuit, dum Italis tandem, post tot
ANNOS

annos, mentem meliorem iniecit. Audite
 Sigonium sic loquentem: Eodem anno mi-
 rabile quoddam ac plane nouum religionis studi-
 um animos Italarum incescit, ut se verberibus
 in expiationem peccatorum vrbes passim agrosq;
 obeuntes afficerent. Initium autem huius rei
 à Perusinis inductum. Quippe Eremita qui-
 dam vir spectata sanctitatis spiritu diuino in-
 stinctus, ad populum dicitur processisse, eumq;
 Dei nomine monuisse, nisi ad pœnitentiam se
 conferrent, ac supplices pacem eius, & miseri-
 cordiam postularent, fore, ut breui vniuersi
 misera fœdaq; lue conciderent. Quæ vox adeò in
 pectoribus eorum insedit, ut nulla interposita
 mora, præcepta Eremita, tamquam à Deo mis-
 sa exhausserint. Etenim iam senescente autum-
 no, viri faminaq; omnis ætatis ordinisq; repente
 corpora, perinde ac re composita, vsque ad um-
 bilicum nudarunt, ac se sumptis ad id loris ca-
 dere per urbem instructo agmine incedentes co-
 perunt, S. Virginem, ut sibi à Filio salutem im-
 petraret, summis clamoribus obtestantes; at-
 que iterum veteribus odijs positis, paces inter se
 mutuis osculis adhibitis sancientes. Inde vrbe
 vexilla longo agmine præferentes egressi, ad vi-
 cina oppida prodierunt, eaq; cum ingenti illa-
 rum admiratione ingressi, in vijs ac templis

Carol. Sig-
 gon. lib.
 19. de
 regn. Ital.
 An. 1260.

EATM.

12 Cap. I. Qua opera sunt, tempore belli,
eamdem pietatem exercuerunt. Qua re populi
illi permoti, & ipsi pariter eiusdem sanctitatis
studium asciuerunt, ac se verberantes, ac pacem
& misericordiam ingeminatis vocibus impla-
rantes cateruatim ad vrbes proximas accesserunt.
Atque ita ex Tuscia in Marchiam, ex
Marchia in Romaniam passim, incendiij more,
ea religio transijt. Quippe singuli populi episcopis
ac magistratibus suis precedentibus, vrbes
agrosq; ea emulatione iniecta lustrarunt, ut
nullius sexus, atatis, ac conditionis homines
essent, quin huius verberationis participes esse
vellent. Ita fiebat, ut passim incondita carmina
in Dei, & sacre Virginis laudes composita canerentur;
peccatorum confessiones vix suppetenti-
bus ad audiendum sacerdotibus celebrarentur;
atque omnino recta, qua iam pridem exoleue-
rat, Christi disciplina reuocaretur. Hac verò
religio ex vrbe in urbem traducta, cum popu-
los passim tamquam serpente quodam igne com-
prehendisset, aemum ab Immolensibus excepta,
& quasi per manus Bononia tradita civitatem,
ipsam mirabiliter inflammavit. Itaque & ipsi
Nudati se se multarunt, ipsi diuinam opem sup-
pliciter poposcerunt; ipsi cum inimicis in gra-
tiam redire, & reliqua pietatis officia, qua &
ceteri, suscipere contenderunt; ac demum ma-
nifesta-

nu facta hominum amplius viginti millium an-
 te diem festum Omnium Sanctorum, sub vo-
 xillis Mutinam processerunt, ibiq; pie basilica
 S. Geminiani episcopi visitata, solennem hic ver-
 berationem, positis vestibus, inierunt. Qua pie-
 tate Mutinenses accensi, eandem disciplinam,
 continuo suscepere, susceptamq; Regium, ac Re-
 gienses Parmam detulerunt. Cum autem Par-
 menses Cremonam adire pararent, ab Huber-
 to Palauicino malum, si accederent, intentan-
 te deterriti, Brixiam, Derthonem, & Papiam
 se contulerunt. Inde à Nouariensibus & Me-
 diolanensibus operà Turrianorum exclusos, Tau-
 rinates, Charienses, Hastenses, & reliqua Pe-
 demontana ciuitates comiter acceperunt, atque
 ad eorum exemplum sese subito conformarunt.
 Derthoni verò Sinibaldus Opizonus pratura
 peracta, Genuam cum magno Derthonensium
 comitatu reuersus, vestes in ade S. Francisci de-
 posuit, ac se se cum comitibus suis cadere cœpit,
 ac frequenter humi procumbens, misericor-
 diam ac pacem Dei, iteratis vocibus implora-
 uit. Quod factum primò Genuenses irriserunt;
 deinde summo studio susceperunt, nec solùm in-
 ueteratis simultatibus renuntiarunt, sed etiam
 pristina vita, utpote multu sceleribus inquin-
 ta, se abdicarunt. Ceterum hi homines vulgo
 Demoriz

14 Cap. I. Qua opera sint, tempore belli,

Deuoti, & hic annus Generalis Denotionis annus est appellatus. Mansit inde in multis ciuitatibus clara huius religionis memoria, sacris Verberantium sodalitijs eius rei monumento aliquot institutis.

VII.
HAEC
NON SINE
BONA SPE
IMITAN-
DA.

Hic talis annus à nobis nunc debet agi; nec enim mala est imitatio. Quippe, non putandum est, hos Italos esse eos, qui *Flagellantes* dicti, pro hæreticis damnati sunt; quia hi hæretici aliquot annis post emerferunt, Gregorio X. sedente. Itaq; tunc cum vniuersa Italia, & præcipuè *Hetruria*, *Emilia* atq; *Lombardia* bellis ciuilibus iactaretur, prælatam Crucem innumerabiles populorum cateruæ, à ciuitate *Perusina* vsque ad circumuicinam, & ab hac ad alteram ciuitatem sequebantur, profusis cum lachrymis misericordiam diuinam & finem tantorum malorum implorantes; & tandem tumultuantes ciues ad pacem & concordiam inuitantes. *Habuit tunc Otto Cardinalis*, ait *Bzouius*, *perspecta piorum denotione diuinare ac dicere: VICTI VICTORES VINCENT, NEC VMQVAM VINCENTVR: allusione facta ad Guelfæ factionis Florentinos, qui ante aliquot menses à Gibellinis profugati fuerunt: spem tamen non omnino abiecerunt,*